

Şənbə üçün nəzm

GEÇƏNİN NƏĞMƏSİ

Qapqara bir kağızın
Üstündə möhür - işıq...
Bu sirli tapmacanın
Cavabını tapmışıq.

ən mötəbər sənədə -
ulduzlar damğa vurub
yerə yaman baxırlar
göyün üzündə durub...

bayram var yuxarıda -
qonaqlar sağlıq deyir.
Gecənin yiyəsinə
Yaxın olmaq istəyir.

Aydı padşah seçilən
Qaranlığın üzünə...
hökm edib səhərdək
tacı verəcək Günə.

NAĞİL

Mənim ömrüm nağıldı -
nə gəzirsən içində?
Yoxdur bir qəhrəmanım
sən cilddə, sən biçimdə.

Sən bu dar küçələrdə
azarsan, karıxarsan.
Birdənəm, bu nağılda
özün də darıxarsan.

Axtarma almaları,
almalar əvvəl vardı.
Gecikdin, divlər gəldi,
gördü, aldı, apardı...

Sona çatır nağılım:
biri var, biri yoxdu.
Nə gəzirsən, qırxıncı
qapının sirri yoxdu.

Boylanma, baxma yola -
nə işıq var, nə də it.
Hələ ki görən yoxdu,
Gələn yoxdu, özün get.

Nə qolları övlad həsrətiylə göynəyən Sara,
nə oğlu qucağında səhralara duşmuş Həcər
anlar məni.
Yalnız sən, İbrahim,
təkcə sən bilərsən...
Mən torpağa bənzeyirəm,
yetirə də bilərəm,
gəzdirə də,
içimdə basdıra da bilərəm hər şeyi.
Dənizdən çox,
qarmaqdakı yemə gələn balıqların sevincinə
kövrəlirəm,
balıqçının torunda inci tapmaq ümidinə ağrı-
yıram.
Hərdən təlxək kimi güldürürəm ,
hərdən timsah kimi ağlayıram.
Saman çöpünü
çöplüyündə boğulanlara saxlayıram.
Mən göylərdən yox,
göylərin özünü istəyirəm,
uçmaq yox,
qucaqlamaq istəyirəm göy üzünü -
qollarım boş qalmasın deyər.
Heç nə istəmirəm,
nə borc, nə hədiyyə...

Mən o kişini sevirəm -
həyatı arxasınca sürüyən adamı.
Hərdən ürəyimi kükrədən,
Hərdən qollarımda kiryən adamı...
Günahımdan qalxan düzəldirəm,
dəbilqə kimi başımda gəzdirirəm onu,
silah kimi tuşlayıram yad ünvanlara .
Mən hara, məsumluq hara...
Mən iki dəfə qadın oluram -
sevəndə -
dünyanı soyunub
əllərini geyinəndə sevgilimin
gizli-gizli.
Qulağımdan silinəndə başqa səslər,
təmizləyəndə...
Bir də hər ay sonu ,
intizarla gözləyəndə qadınlığın haray çəkib
məni dağa-daşa salan ağrısını.
Ayıbımdan qızarılanda üstüm-başım,
kirlənəndə... sevinirəm...
Bax o anda, İbrahim,
içimdən bir hiss keçir -
mən qatiləm -
bətənimdəcə doğulmamış
arzuları
parça-parça öldürürəm...

Allah, mənə bir az bəxt ver,
bir az da vaxt, yaşayım.
Bir az ömrümdən yaşayım,
Bir az sərvaxt yaşayım.

Mənə gecələr yuxu,
Səhərlər gümrəhlik ver.
Mənə bir damcı qorxu,
Bir damcı toxtaqlıq ver.

Bir az ümiddən yolla,
Bir az işıq at, bəsdİ.
Bir az ağıl ver, seçim
Nə bəsdİ, nə əbəsdİ.

Bir az mərhəmət göndər,
Bir də, bol-bol məhəbbət.
Bircə sənə yazmağa
Bir yerim olsun xəlvət.

Bir tikə çörək tapım,
Bir parç su, yaşayaram.
Bir də, qızımı qoru,
Nə versən, daşıyaram.

AYNUR ÜÇÜN

Qızım, paltarını yığ, yığış gedək,
daha buralarda bir işimiz yox.
Bizim indimiz yox, keçmişimiz yox,
bircə yolumuz var, o da gələcək.

Biz güclü deyilik, zəif, zəif,
gələr üstümüzə daşla adamlar.
Baş aç bilmərik nə istəyirlər
Bu cavan adamlar, yaşlı adamlar.

- Hara gedəcəyik? - Burdan uzağa.
- Orda məktəb varmı? - Əlbəttə ki, var.
- Bəs, təzə evimiz, orda qalmayaq?
- Bizsiz də o evdə qalan tapılar.

Daha sual vermə, cavabım yoxdur,
hər gün əsəblərim itir bu yerdə...
Darıxma, nənənə zəng eləyərsən,
dayına bir məktub yazarsan hərdən.

Bəsdİ sözə tutdun, vaxt yoxdu, quzum,
uzun yolumuz var - üzü qüruba.
Qırmızı kərpicdən evimiz olsa,
bir də şimal qışı, balaca soba.

Niyə geyinmirsən, gözləmirəmmi?
Deyirsən, qaranlıq düşübdü artıq?
Eybi yox, bu gün də qalası olduq,
Səhər paltarları yığışdırırıq.